

[Bernhard Baunsgaard]

Den økonomiske vurdering, som inddrager hensyn til at undgå et samfundsmæssigt spild, kan indgå som ét af mange relevante momenter.«

Dette kan vist kun oversættes sådan – og er da også af en række dagblade og en række personer, der har diskuteret dette forhold, inddraget på den måde – at bare overtrædelser er tilstrækkelig stor og der vil gå store værdier tabt ved, at man overholder landets lovgivning, så er det et moment, der er relevant, og som der må tages hensyn til. Det er ikke betryggende ved en administration.

Derfor vil jeg stille det klare spørgsmål til miljøministeren: vil miljøministeren ikke overveje at lade udarbejde faste regler og lade disse udsende i et cirkulære? Det kan jo være et kontorcirkulære, men det kan også være et – hvad der er rigtigst – der kommer ud til offentligheden, hvor man lægger en fast retningslinje for, hvornår man kan dispensere i disse sager fra landets lovgivning.

Arne Bjerregaard (KrF):

Nu er Thy jo mit barndomsområde, og derfor interesserer Kriksagen mig særdeles meget. Det, som har forurolet mig i denne sag, er ikke så meget overtrædelser, som at borgerne i området har klaget over, at de offentlige myndigheder har overtrådt bestemmelserne, og foreløbig har det været sådan, at disse borgere, som har klaget, skal betale den bøde, som myndighederne idømmes for at have overtrådt loven. Derfor vil jeg spørge miljøministeren: kan det være rimeligt, når offentlige myndigheder overtræder loven og borgerne klager derover, at borgerne så skal betale bøden i anledning af det, repræsentanter for den offentlige myndighed har foretaget?

Miljøministeren (Erik Holst):

Må jeg svare ganske kort på det sidste spørgsmål, at der er jo et rimelighedskriterium, som vi alle sammen føler, og vi føler vel alle sammen, at hvis en myndighed begår en lovovertrædelse, burde det principielt ikke være muligt at lade andre betale bøde for denne lovovertrædelse, når ansvaret kan henføres til bestemte personer. Her vil jeg sige: hvis det kan. I dette tilfælde vil jeg ikke kommentere sagen om motel Krik Vig, for den verserer ved domstolene.

Jeg skal sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg vil godt overveje, om vi skal udsende et cirkulære, men jeg tror næsten, jeg kan sige på forhånd, at der ikke er behov for et sådant cirkulære. Det er nødvendigt i det enkelte tilfælde at se på, hvilke love der overtrædes, og med hvilken hensigt de overtrædes. I givet fald kan man, således som justitsministeren har nævnt det her, altid lade en sag behandle ved domstolene og få en såkaldt objektiv vurdering af en lovovertrædelse.

Endelig vil jeg sige, at der foreligger en speciel situation, hvor en offentlig myndighed begår en fejl. Man kunne tænke sig, at en offentlig myndighed gav en tilladelse, som ikke burde være givet. Hvor det er den offentlige myndighed, der overtræder loven, har man i flere tilfælde set, at den, der kan have fordel af en sådan overtrædelse af loven, har fået lov til at beholde denne fordel. Situationen er helt anderledes, når det er en bygherre, der ganske bevidst overtræder eksisterende regler og måske gør det flere gange. Det er derfor umuligt at stille bestemte krav om lovliggørelse af et eller andet byggeri, hvor der er begået en overtrædelse af en lov.

Jeg kan ikke i dag svare meget tydeligere, hverken på den konkrete sag eller på det mere generelle, end jeg allerede har gjort i svarene til hr. Bernhard Baunsgaard og til hr. Thorndahl.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 100

4) Til miljøministeren af:

Bundgaard Nielsen (V):

»Hvad mener ministeren med, at der i en plan for Christiania kan indgå »de mest bæredygtige aktiviteter«, som det hedder i ministerens pressemeddelelse af 1. oktober d.å. vedrørende et århusiansk arkitektfirmas skitseplan for Christianiaarealernes anvendelse?«

Skriftlig begrundelse

I en pressemeddelelse, som miljøministeren udsendte den 1. oktober d.å., hedder det om en skitseplan, som regeringen har besluttet at arkitektfirmaet Møller og Grønborg i Århus skal udarbejde: »I de retningslinjer,